

frem, havde den fortrinlige Virkning, at det bevirkede, at en Del af det gamle Mellem-partis Medlemmer faldt ved det næste Folkethingsvalg. Det kan gjerne være, at det ærede Medlem ikke har ganske Uret i den Paastand, og det kan saamænd ogsaa være, at Forslaget nærmest havde dette Formaal at bevirke et saadant Resultat. Hvis det var Forslagets Hovedformaal den Gang, skal det ikke kunne negtes, at det til en vis Grad i alt Fald svarede til sin Hensigt. Men tror det ærede Medlem saa, at hans Parti eller hans Ansuelser i det Hele taget have vundet Noget ved de Seire, som han den Gang vandt, og hvoraf den i 1872 vel kan regnes for en af de første? Tror det ærede Medlem ikke, at den politiske Stilling og navnlig Folkethingets Stilling i det Hele vilde have været en ganske anden nu, dersom det ærede Medlem ikke var gaaet af med de Seire den Gang, som han gik af med? Naar det ærede Medlem nu staar her Gang efter Gang og beklager sig over, at vi ikke have en Regjering, der vil holde Grundloven o. s. v., og længes efter, at vi maa komme tilbage til de Tilstande igjen, da vi have en Regjering, der vil holde Grundloven, vil det jo ikke sige Andet, end at vi have en Regjering, der ikke opfatter Grundloven paa samme Maade, som det ærede Medlem, og som han mener, den bør opfattes. Men hvad nytter det, at det ærede Medlem bliver ved paa den Maade at holde paa sine Ansuelser, naar det kun føres fra Nederlag til Nederlag? Det ærede Medlem maa ikke kunne undgaa at see som alle andre Mennesker, at den Tilstand, vi nu have her i Landet, og navnlig den Stilling, som Folkethinget nu indtager i Forhold til Regjering og Lands-thing, er betydelig svagere end før det ærede Medlem begyndte at vinde de Seire, af hvilke han nu mindedes een. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde have været bedre tjent med, om han ikke havde vundet den Seir, han her har bragt paa Tale i Dag. Hvis det er det ærede Medlems Ønske, Mening, Tro og Haab — hvad man nu vil kalde det — at Forslaget atter skal berede ham en lignende Seir — jeg veed ikke, om det kan det, jeg tvivler derpaa — og skalde Frugten af en saadan Seir blive Fortsættelsen af tidligere Seire, han har vundet, saa tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem selv vil være den Første til at ønske, at han ikke vandt flere af den Slags, thi saa vilde det vist snart være ude med ham. Naar det ærede Medlem kommer her med sine ideale Betragtninger over kommunale Sager og siger, at det kommer ikke an

paa Hartkornet, og det kommer ikke an paa Pengene osv., saa siger jeg: Det er en fuld- stændig Bildfarelse af det ærede Medlem, thi det er netop det, som det kommer an paa i Kommunerne. Kommunen er ikke et Selskab, som frivillig slutter sig sammen med ideale Formaal; men det er Mennesker, der leve paa en vis begrændset Plads, der er afstuet for dem; Kommunen er et afstuet Distrikt, og de fleste Kommuner have deres væsentligste Indtægtskilde af Eiendomme, af Hartkorn og Formue. Disse Mennesker have visse Pligter at opfylde i Samfundet; det er dem paalagt ved Lov at holde deres Kommunefager i Orden, deres Fattigvæsen, Skolevæsen, Veivæsen osv., og saa kommer det ærede Medlem her og vil gjøre gjældende, at det ikke kommer an paa Hartkorn og paa Pengene. Jo, det gjør det netop; de skulle betale; de skulle bære Byrderne. Hvor kan noget Menneske tro, hvor kan det ærede Medlem tro, at en ideal Tilstand i disse Forhold kan gennemføres af Folk, som ikke have Noget med de Ting at gjøre, og at de, som ikke svare synderlig Skat til Kommunen, skal være de rette Folk til at lede Styrelsen af Kommunens Sager? Nei, det ærede Medlem tager fejl i det som i saa meget Andet, det ærede Medlem har gjort. Lad os mindes, hvad afdøde Oberst Tscherning sagde om disse Forhold; han sagde: Kommunen er en Samling af Eiendomme, og naar det gjælder om Kommunefager, saa skal man ikke lægge Magten over i de Besiddelsesløses Hænder, og derved gjøre det muligt for dem at leve paa de Andres Beføstning, skære en bred Rem af Andres Hud. Det er det, som det ærede Medlem tilsigter ved sit Lovforslag. Hvad er det for Garantier, det ærede Medlem vil give den besiddende Del af Kommunens Beboere? Det, at en Femtedel skal udgjøre de Valgbare til den mindre Halvdel af Kommuneraadene, er uden al Betydning. Vilde Vælgerne tage noget Hensyn til de Bemidlede ved disse Valg, kunne de gjøre det; men ville de ikke, saa kunne de drive det værste Spil med dem af Verden. Thi det vil ikke være vanskeligt at finde Folk i enhver Kommune af de Høist-beskattede, som ere ude af Stand til at varetage deres egne Interesser. Det ærede Medlem taler saa meget om Aristokrati og Demokrati. Det skal være saa aristokratisk, naar man ikke vil give Eiendomsbesidderes Betsærd til Pris for det saakaldte Demokrati i Kommunen. Ere de Folk, som danne de besiddende Klasser i Kommunen, da Aristokrati? Jeg mener, de fleste af dem ere jævne Bønder. Naar det ærede Medlem